

RNAÐ ÆVINTÝR

er at vit hava longst eftir at gera nakað vit ordiliga tíma. Gera tað og vita hvat so hendir. Tað er ov nemt at ikki taka støðu til ting. Man verður ov óaktivur og tekur ikki ting alvorligt.

– Tí lívið er forbannað alvorligt og so forbannað stutt, og um vit ikki taka tað, ja so fer tað. Tað er ikki tað at alt er so álvarsligt, men heldur so at vit vilja taka skapanarhugin alvorligt. At taka tað alvorligt at njóta tað man ger, njóta hart arbeiði, taka hvíld alvorligt. Okkara motto er vorðið **»Um tað ikki er stuttligt, so er tað ikki skeg«**. Beint nú, fyri meg, so er hetta pissi-spennandi. Tí eg eri ein aktivur spælari á lívsins bana. Eg siti ikki á bonkinum. Eg eri í álopi.

– Tað er so nógv sum skal takast alvorligt. Ikki bara pengar og tíð og møta rættstundis, og alt tað, ið alt koyrir uppá. Og alt hetta skilagóða – tað er ikki altíð man kemur so langt við tí...

Hvørjar eru kvinnurnar sum mangla í Føroyum?

Tað eru eftir hondini nøkur ár síðani at tað kom fram, at í Føroyum eru 2000 færri konufólk enn mannfólk. Nógv hava skrivað um evnið og summi hava granskað í evninum. Verkætlanin, ið GUT//Productions nú er fari í holt við, kann sigast at vera eitt listarligt íkast til kjakið.

– Tað er ein nógv settur spurningur. Tað eru nógv sum arbeiða við hesum og uppá allar møguligar ymiskar mátar, og vit vilja vita um ikki listin kann koma við einum øðrvísi íkasti til kjakið, við einum øðrvísi íkasti grundað á okkara vitan sum útiseta kvinnur. Ja, júst sum búskaparfrøðingar og onnur spyrja hendan spurningin, og eru farin út í sítt felt at viðgera tað, so gera vit eisini tað. Vit geva okkara íkast til samfelagskjakið, sum listafólk og sum útiseta-kvinnur. Tá ið vit byrjaðu arbeiðið á heysti 2015 vóru vit báðar úti-

setar. Vit vóru tvær av teimum, ið manglaðu.

Týðningurin av leitanin

Men fólk skulu ikki vænta sær eitt greitt svar. Endamálið við leikinum og leitanini er ikki at koma við einum svari, men heldur at fáa nýggj eygu á sama spurningin, og møguliga seta eitt øðrvísi samfelagskjak ígongd.

– Vit hava avgjørt ikki at koma við einum svari, men heldur at geva leitanini rúm. Hitt týðningarmesta er leitanin. Í leikinum geva vit eitt boð uppá eitt svar. Men leitanin steðgar ikki her. Vit eru ikki liðnar at gera nakað eftir hetta fyrsta verkið. Leikurin er bert fyrsta stig í eini listarligari triologi. Vit halda fram við at leita.

Búi Dam, sum hevur verið mest at sæð á tónleikapallinum, er leikstjóri til uppsetanina av »Einaferð var tað eg...«. Men heldur enn at virka sum eina vanligur leikstjóri, hevur Búi Dam verið við í skapanini av ævintýrinum, hann hevur verið við í leitanini.

– Faktist var tað magafor-nemmilisi sum fekk okkum at leita til Búa. Tónleikurin hjá honum hevur altíð resonera til mín. Og so er tað eisini ræðuliga feitt at hava onkran við, sum ikki er kvinna. Hann kann vera involveraður uppá ein heilt annan máta, og so er hann ein forvitin persónur. Tað týðingarmesta er at tíma og tora at leita. Hann hevur skapt karmarnar soleiðis, at vit kunnu leita trygt og erligt og langt og djúpt.

Ein nærverandi leikur

Tað eru bara pláss fyri 25 áskoðarum til hvørja sýning. Ætlanin er at áskoðarirnir vera við í søguni – ikki kroppsliga, men kensluliga.

– Eg vóni at vit hava gjørt okkurt, sum merkir onkran – at kenslunar streingir er vorðnir spældir uppá. Vit fara ikki at fortelja hvat tey skulu føla, men vóna at tey føla okkurt. Vit hava arbeitt

nógv við nærveruni, og tað vóni eg at tey fara at merkja. Leikurin er kanska eitt sindur øðrvísi enn tað vit vanligja síggja í Føroyum. Kanska.

– Júst fyri tíðina er tað ikki so moderna við kenslum – tað er ikki so kul at fáa fólk at føla. Tað er sindur patetiskt. Alt handlar um at fáa fólk at hugsa, at fáa eyguni hjá fólki upp fyri onkrum nýggjum. Tað hevur spøkt í bakhøvðinum, at vit risikera at vera eitt sindur ókular í mun til tað sum er kul beint nú. Hetta er ikki hipp. Men vit hava hugsað, at í júst hesi tilgongdini hevur tað ikki loyst seg at vera kul, tí tað hevur víst seg at geva eina ironiska distansu – tað ironiska er so infiltrerað í okkum. Tað er sum um at ironisk distansa er bara blivin mátin man kemur ígjøgnum lívið. Har er einki uppá spæl!

Eitt leikrit í broyting

Í kvøld hava tey lagt síðstu hond á leikritið – fyri triðu ferð. Vanligt er at leikritið er liðugt tá ið leikarar trína inn á pallin, men GUT//Productions hava nýtt ein heldur øðrvísi arbeiðshátt. Hóast tær báðar eru útbúnar sjónleikarar, so var tað ikki fastlæst at hetta fyrsta verkið skuldi vera ein leikur. At byrja við var bert hugskotið, evnið, tað tær vildu granska. Alt seinasta heyst og stórir partur av várinum í ár bleiv nýtt til at kanna og kunna. Tað var ikki endaliga avgjørt fyrr enn í summar at fyrsta verkið bleiv ein leikur.

Leikritið er skrivað samstundis við at verkið bleiv sett upp, men nú einans tvær vikur eru eftir til sýningarnar er tað prenta út, fest á blað – væntandi síðstu ferð.

– Fyrsta útkast av leikritinum varð liðugt eftir eini viku. Vit skrivaðu tað út í eitt. Vit vóru ikki kritisk. Síðani fóru vit á pall við tí, fóru inn í beinagrindina av tí, fyri at vita hvat var har, kannaðu tað. Síðani tá hava vit reinsa út og

skerpt. Broytingar eru alla tíðina komnar, men faktiskt er handritið enn hitt sama sum fyrsta útkastið – vit hava bara leita eftir hvussu vit kundu útrykkja tað best.

– Vit høvdu eitt hugskot, eitt evni, men vit anaðu ikki hvussu tað skuldi útrykkjast og hvar tað fór at fara. Tað vita vit nú.

Handan GUT//Productions eru Durita Dahl Andreasen, útbúgvinn sjónleikari frá

Skuespilleruddannelsen ved Århus Teater í 2014, og Mariann Hansen, útbúgvinn pallhøvundur frá Listaháskúla Íslands í 2015.

GUT//Productions varð stovnað á heysti 2015, og arbeiðir við at avbjóða siðbundnar arbeiðshættir, listarligari gransking og miðjar ímóti tvørlistarligum samstarvi – alt við støðið í ráðari intuition.

Høvuðsmál hjá GUT//Productions at skapa samtiðar pallist í Føroyum til ein altjóðaáskoðara.

FÓLKINI HANDAN UPPSETANINA

Durita Dahl Andreasen, leikari
Nicolaj Falk, Pallmynd
Milja Hanusardóttir, Pallmynd og búnar
Baldur Meitil, Ljósmynd
Árni Baldvinson, Ljósmynd
Mariann Hansen, leikari
Búi Dam, Leikstjórnn
Tjóðhild Patursson, Samskipan
Birna Heinesen, ráðgevi

Leikurin »Einaferð var tað eg...« verður sýndur í Perluni í Havn, og hevur frumsýning 1. oktober.

Sýningar vera:

1. oktober kl 20.00
2. oktober kl 20.00
3. oktober kl 20.00

5. oktober kl 20.00
6. oktober kl 20.00
7. oktober kl 20.00
8. oktober kl 20.00
9. oktober kl 20.00

Atgongumerki kunnu keypast á www.reinsariid.fo.